

7. møde.

Torsdag den 20. oktober kl. 9.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 127, 206 og 300).

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Det ærede medlem hr. Vagn Bro har ordet for en kort bemærkning.

Vagn Bro: Det ærede medlem hr. Niels Andersen var i går meget utilfreds med, at man ikke ville mødes med ham ude på valgtribunerne, og den højtærede minister uden portefølje var også utilfreds, navnlig over for mit partis ærede formand. Jeg vil dog gerne sige, at i de sidste 3-4 år er i hvert fald jeg trolig mødt op ved 3 af de, om jeg så må sige, større profeters talerstol hjemme i min valgkreds; det gælder den højtærede fiskeriminister, den højtærede minister uden portefølje og det ærede medlem hr. Niels Andersen. Jeg kan i og for sig godt forstå, at mine gruppefæller ikke har villet møde, og jeg tror heller ikke, at jeg vil fortsætte. Den 29. maj 1957 fandtes der nemlig i Kolding Folkeblad en udtalelse af retsforbundets kandidat i Koldingkredsen; der er altså her ikke tale om et referat, men om et underskrevet brev, og jeg vil med formandens tilladelse slutte mit indlæg med at citere denne udtalelse. Det er altså partiets egen kandidat, der siger:

„Som kandidat for retsforbundet gik jeg til valg på følgende: en ren liberalistisk politik — lige langt fra socialisme som konservatisme. En politik vendt mod såvel statens skatteplyndring og statens stadig udvidede formynderskab som mod monopolerens uretmæssige udbytning af det arbejdende folk. En politik, der tog sigte på at overlade mere til borgernes afgørelse og mindre til statens — en tillids erklæring for folket.“

Og så sluttede han med disse ord:

„Hvis nogen vælger i Koldingkredsen og det øvrige Vejle amt ved min medvirken har givet sin stemme till retsforbundet og nu som jeg føler sig snydt og misbrugt, så giver jeg herved min uforbeholdne undskyldning.“

Det var retsforbundets egen repræsentant, der talte; det var ikke os fra oppositionen, der karakteriserede partiets handling efter valget, og det er dog lige godt det, som er det afgørende

(Kort bemærkning).

Niels Andersen: Jeg vil gerne sige tak til det ærede medlem hr. Vagn Bro, fordi jeg har haft lejlighed til at møde ham ude på valpladserne, om jeg må bruge det udtryk. Hvis det ærede medlem hr. Vagn Bro vil være ærlig, vil han sikkert erkende, at det møde, vi havde sammen, var et godt møde, hvor meningene blev brudt, et møde som vælgerne kunne være tilfreds med, fordi det foregik på den måde, de ønsker, det skal foregå: at man frit optræder over for hinanden, lader meningene brydes, sådan at vælgerne kan danne sig en opfattelse af, hvor de skal stå rent politisk. Det ærede medlem fremfører nu den tanke, at det skal høre op, og det forstår jeg ikke rigtigt, for sandheden er jo, at det ærede medlem hr. Vagn Bro omtrent er en ener inden for sit parti, venstre. Det er uhyre svært at få andre venstrefolk ud at tale med på samme måde, som tilfældet har været med det ærede medlem hr. Vagn Bro. Kun i et par tilfælde mere er det lykkedes at få en venstremand ud at tale med. Ganske vist har Arne Poulsen, retsforbundets kandidat i Koldingkredsen ved sidste valg, givet udtryk for det, som det ærede medlem hr. Vagn Bro læste op, men jeg vil gøre opmærksom på, at det også er en ener, at det ikke er noget almindeligt, og at alle retsforbundets kandidater fuldt ud tilsluttede sig regeringsdannelsen i 1957. At der er en enkelt, der bryder ud, er jo ikke noget særkende for retsforbundet — man har også set enkelte, der er brudt ud fra venstre.

Formanden: Det ærede medlem hr. Vagn Bro har ordet for en kort bemærkning. Jeg henstiller, at man begrænser de korte bemærkninger mest muligt.